ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл арт. УРСР; **Д. Козинець**. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова**. Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов**. Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков**. Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко**. Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков**. Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова**. Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков**. Поля, подруга «куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб**. Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін**. Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв**. Лукаш — **В. Хворост**. Кичига, кулачний боєць—**М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль**. Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний, А. Нікітін**. Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур**. Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько**.

13 (ранок) березня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—**П. Баленко**.

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка**.

Художнє оформлення **Д. Овчаренка**.

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник**.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 березня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
11	П'ятниця	ФРА-ДІАВОЛО	ПО ТОЙ БІК	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
12	Субота	ЧАРОДІЙКА	ПО ТОЙ БІК	КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ	ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН
13	Неділя	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (р) КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (в)	МАКАР ДІБРОВА (р) КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (в)	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (у) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (день) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (в)	РОЗБІЙНИКИ (р) БІДНИЙ СТУДЕНТ (в)
14	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
15	Вівторок	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
16	Середа	Л А К М Е	ПО ТОЙ БІК	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
17	Четвер	ДУБРОВСЬКИЙ	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	БІДНИЙ СТУДЕНТ
18	П'ятниця	ЧАРОДІЙКА	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
19	Субота	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ПО ТОЙ БІК	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
20	Неділя	ФРА-ДІАВОЛО (р) Д А Н К О (в)	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (р) КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (в)	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (у) АННА КАРЕНИНА (д) МЕЩАНЕ (в)	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК (ранок і вечір)

ВЕЛИКИЙ ПОЕТ-ДЕМОКРАТ

(1814—1949)

Минуло 135 років з дня народження великого українського поета-демократа Т. Г. Шевченка, творчість якого набула всесвітнього значення. Шевченко — це титан і основоположник нової української літератури, родоначальник її революційно-демократичного напрямку.

Творчість Шевченка просякнена палкою любов'ю до свого народу і глибокою ненавистю до його гнобителів. Поет жив думами і прагненнями трудового народу, мріяв про вільну нову сім'ю народів, огненним революційним словом художньої правди боровся за волю і щастя покріпачених мас.

«... Возвеличу
Малих отих рабів німих.
І на сторожі коло їх
Поставлю слово...»

На важкий, але почесний шлях революційної боротьби проти царського самодержавства вийшов Шевченко «во время люте».

У своїй доповіді про журнали «Звезда» та «Ленинград» т. Жданов говорив:

«Кращі представники російської демократичної інтелігенції в умовах царського ладу гинули за ці благородні високі ідеї, ішли на каторгу в заслання».

За гнівні слова правди, які запалювали кріпаків-бідноту на боротьбу з гнобителями народу — поміщиками, царським самодержавством — був загнаний і Шевченко на 10 років у заслання.

Проте ніякі знущання не могли зламати велетенського духу поета-демократа.

«Караюсь, мучуся, але не каюсь», відповідає він гнобителям народу.

Шевченко був однодумцем і другом великих російських революціонерів-демократів. Революційний світогляд його формувався під впливом кращих синів братнього російського народу — Чернишевського, Добролюбова, Белінського, Салтикова-Щедріна та інш.

Шевченко ясно бачив неминучу гибель самодержавства. Він писав:

«... Лютуй, лютуй,
Мерзенний старче. Розкошуй
В своїх гаремах. Із-за моря
Уже встає святая зоря.
Не громом праведним святим
Тебе уб'ють. Ножем тупим
Тебе заріжуть, мов собаку.
Уб'ють обухом...» («Неофіти»).

Творча спадщина Шевченка надзвичайно широка й багатогранна. Розглядаючи її, слід відзначити і драматургію поета.

Драматургічна творчість Шевченка кількісно невелика — «Назар Стодоля» та частково уривки з історичної драми «Микита Гайдай».

Але з листування поета з друзями й знайомими ми довідуємось, що драматургічні плани його були значно ширші і різноманітніші.

В драмі «Назар Стодоля» Шевченко відобразив історичні моменти боротьби низового козацтва з експлуататорською верхівкою козацької старшини XIX століття. Ця драма увійшла в репертуар радянського театру.

Шевченко любив театр і з виключною увагою ставився до гри акторів. Він був вимогливим до сценічного мистецтва. В його щоденнику є багато нотаток з приводу театральних вистав та гри акторів. Особливо близьким Шевченкові був великий російський актор, друг його — Михайло Семенович Щепкін. Їх, виходців з кріпацьких мас, поєднала одна мета—творити для народу.

Прекрасну оцінку Щепкіну, як акторові, якого поважає народ, дав Шевченко в листі до нього:

«... О, як би ти добре зробив, якби приїхав. Тут би тебе, преславного, на руках понесли твої безчисленні поклонники. Щасливий ти, дуже щасливий, мій славний, мій великий друже. Всі тебе бачили, всі до єдиного руського чоловіка, всі тебе знають і з любов'ю повторяють твоє обаятельноє, прославленоє ім'я».

Шевченко вимагав від мистецтва, і зокрема від сценічного, — простоти, природності, уміння глибоко розкривати почуття та переживання людські. Він ненавидів фальш і штукарство.

Народи Радянського Союзу, побудувавши під керівництвом комуністичної партії першу в світі соціалістичну державу, шанують пам'ять тих, хто в минулому боровся за волю і братерство трудящих.

Серед імен великих борців за щастя трудящих почесне місце належить Т. Г. Шевченкові.

З Смоктій.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11, 20 (ранок) березня

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Дирігент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигимага.**

Танці поставлені **О. Галкіним.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються в сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди на побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо ж він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов.** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка—**Т. Голуб, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

12, 18 березня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник — **І. Назаров.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, нар. арт. УРСР; **А. Магергут**, засл арт. УРСР; **Д. Козинець**. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова**. Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов**. Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков**. Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко**. Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков**. Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова**, нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова**. Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков**. Поля, подруга «куми»— **В. Павленко, Л. Колодуб**. Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін**. Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв**. Лукаш — **В. Хворост**. Кичига, кулачний боєць— **М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль**. Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний, А. Нікітін**. Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур**. Гість— **Н. Григор'єв, П. Скоробагатько**.

---

13 (ранок) березня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка**.

Художнє оформлення **Д. Овчаренка**.

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник**.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не

може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і ввільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оддідія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

13, 15, 19 березня

О. Пушкін

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Переклад **Б. Бельського**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славінський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що річ наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють лукавий план помсти.

1-й акт. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітриси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітриси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

2-й акт. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають

спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

3-й акт. 1-а картина. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

2-а картина. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

4-й акт. 1-а картина. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

2-а картина. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат всесоюзного конкурсу вокалістів. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Пєтров** та **А. Базилевич.**

16 березня

Лео Деліб

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—П. Баленко.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — **О. Галкін.**

Режисер-асистент—Г. Давидов

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у двєрі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По закону індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Нілаканта верховний брамін— **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії — **О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** **Фредерік, англійський офіцер — Н. Григор'ев, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, М. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркін;** на віолончелі — **Е. Хоміцер, Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрод;** на флейті — **Б. Бутов, С. Манечив;** на гобої — **А. Морштейн, Д. Риков;** на глькоеншпілі — **Л. Розов.**

Ведуть виставу **С. Романівська, А. Базилевич.**

17 березня

Е. Направник

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державін, Б. Малков.** Троєкуров — **І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. **Дефорж — А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкін—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** **Гришка—В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'ев, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

20 березня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Лібретто — В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націляючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати—слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник**. Радда — **І. Герман, О. Ширай**. Ларра — **О. Галкін, Я. Додін**. Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова**. Ватажок орди — О. Горохов, К, Троїцький. Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін**. Зобар — **М. Ізотов, А. Кисенко**. Старійшина — **І. Дергаус**, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова**, С. Люлін, Г. Маслова. Д. **Рожинська**, А. Саркісянс, В. **Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Петров**.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 12, 15, 16, 18, 19 березня

А. Баранов

Переклад І. Беркуна та С. Ковчанюка.

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Хореограф — **Е. Рабінович.**
Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова.** Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, А. Троян, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень — **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький.** Сугіяма, офіцер японської військової місії—**В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко.** Літня японка — **Н. Рантіс,** молода японка—**Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки—**М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка—**О. Валуєва, В. Власовська.** Нєцвєтаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **Г. Снєгірьов.** Лаврова Інна, емігрантка—**М. Коробчанська, Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач — **Г. Тітов.** Стрєльнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

13, 20 березня

Фрідріх Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент — **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент — **М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Засл. арт. УРСР М. Покотило в ролі фон Кальба („Коварство і любов“)

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Леді Мілфорд — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко, І. Гавришко.** Міллер, музикант — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Пєтрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Софі, камеристка леді — **В. Власовська, О. Тимофієнко.** Камердинер герцога — **О. Подорожній, В. Бондаренко.** Лакей президента — **М. Кірін.** Лакей леді — **А. Троян.** Поліцаї — **Г. Снєгірьов, В. Лавров, В. Бережний, В. Чекунов.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

Арт. О. Романенко в ролі президента („Коварство і любов“)

Фото М. Савченка.

Засл. арт. УРСР П. Куманченко в ролі Гані („Макар Діброва")
Фото М. Савченка.

13 (ранок) березня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Ю. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

Арт. Н. Лихо в ролі Марії («Макар Діброва»)
Фото М. Савченка.

17, 20 (ранок) березня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Кузманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Ю. Фоміна, Р. Кіріна.** Поміщик — **В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 12, 13 (день), марта

Братья Тур и Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:
(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман, М. Таранов.** Крумин Альфред Иванович—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге—**М. Таранов, Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **В. Венцковский.** Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид — **Г. Агнивцева, А. Москаленко.** Савицкий — **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Народн. арт. УССР А. Воронович в роли Ирины Гриневой („Московский характер")

Фото А. Майденберга.

13, (утро) 15, 17, 18, 19 марта

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината— **А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината — **В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник плановсго отдела станкозавода — **А. Крамов,** нар. арт. СССР,

Засл. арт. УССР И. Любич в роли Потапова („Московский характер")

Фото А. Майденберга.

Засл. арт. УССР Л. Линецкая в роли Виржи („Преступление директора Риггса")

Фото А. Майденберга.

13, 20 (утро) марта

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод **М. Левиной** и **С. Дольского.** Постановка народного артиста УССР **В. Аристова.**

Художник—**Б. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы — **В. Аристов,** нар. арт. УССР. Томми, его сын — **Л. Молдаванов, В. Цветков.** Хэрри, учитель-

Арт. В. Цветков в роли Томми („Преступление директора Риггса")

Фото А. Майденберга.

В. Лизогуб. Дружинин, секретарь парткома станкозавода — **В. Карпенко.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)— **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в Москве, в наши дни.

ница — **Т. Семичева.** Эндерсон, инженер — **М. Таранов.** Мэй Ховард, тетя Хэрри — **О. Зубова.** Феликс, школьник — **М. Шматченко.** Вейнис, секретарь школы — **З. Кудряшева.** Мастерс, редактор местной газеты — **А. Волин.** Аллен, адвокат — **Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — **В. Шаповалов.** Питерс — **И. Мальвин.** Фитцжеральд — **Б. Викторин.** Боуэн — **А. Кочкарева.** Джим — **В. Криштоп.** Виржи — **Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Броун — **В. Кривонос.** Кэрэн — **П. Пружанский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

16, 20 (днем) марта

По роману Л. Н. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста **СССР А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский—**Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны—**Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина—**Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

---

20 марта

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**

Режиссер—засл. арт. УССР **И. Любич.**

Художник—**Б. Чернышев.**

Музыкальное оформление—**А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов Василий Васильевич—**В. Аристов,** нар. арт. УССР; **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР; **Е. Леонидова.** Их дети: Петр, бывш. студент—**Г. Ратальский, М. Таранов** и Татьяна, учительница—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Нил, воспитанник Бессеменова—**Л. Молданов, В. Северов,** засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—**А. Крамов,** нар. арт. СССР; **Э. Коломийский.** Поля, его дочь—**К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева.** Кравцова Елена Николаевна—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Тетерев, певчий—**В. Матов,** засл. арт. УССР; **Т. Прево.** Шишкин, студент—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Цветаева, учительница — **А. Москаленко, М. Шматченко.** Степанида, кухарка—**А. Кочкарева, К. Туберозова.** Доктор—**И. Здановский, И. Мальвин.**

Участвуют: **Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шерем, Я. Эдельман.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11, 13, 15, 17 березня

Міллікер

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст **М. Ердмана, М. Уліцького.** Переклад **Ів. Кочерги.**

Постава — **І. Радомиського.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Арт. М Іванов в ролі Пуфке („Бідний студент“)

Фото А. Майденберга.

Нар. арт. УзРСР О. Івашутич в ролі Піфке („Бідний студент“)

Фото А. Майденберга.

Художник — **Н. Соболь.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Режисер — **Н. Попова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—**Г. Охріменко, Д. Уманець.** Младек — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР **К. Райданов.** Графиня Палматіка—**А. Алмазова, Н. Попова.** Лаура — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Броніслава — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Губернатор Олендорф — **О. Райданов.** Ентеріх—**І. Білошенко, К. Передерніков.** Пуфке—**М. Іванов, М. Мармур.** Піфке—**С. Грицюк, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Офіцери — **І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов.** Хазяїн ресторану — **Б. Андреев. Е. Бондаренко.** Катарин—**Т. Безяєва, М. Вербицька.**

Арт. Н. Попова в ролі графині Палматіки („Бідний студент“)
Фото А. Майденберга.

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Сєм'онов, А. Венгеров, В. Балацький** і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: **Р. Нікітіна, В. Лісновська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.**

Мазурка. Виконують: **О. Борисова, В. Лісновська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

12 березня

И. Штраус

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії

Текст **В. Шкваркіна.** Переклад **Н. Забіли.**

Постава нар. арт. УзРСР. **О. Івашутича.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Соболь.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай—**Г. Охріменко.** Стефан—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Зупан — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Арсена — **А. Аннікова, Т. Безяєва.** Мірабелла — **Н. Попова, Л. Романенко.** Саффі — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Чіпра — **В. Ахтирська, А. Коваленко.** Омонай — **К. Передерніков.** Оттокар — **М. Гавриленко, Г. Рибалкін.** Карнеро — **І. Білошенко, А. Аркін.** Старий циган — **О. Арбо.** Секретар суду—**А. Зуб.** Пані — **М. Коваль, О. Ткаченко.** Управитель — **С. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, В. Сєм'онов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

13 (ранок), 16 березня

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст **А. Бонді.** Переклад **В. Сокола.**

Постава художнього керівника театру **М. Аваха.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **Н. Соболя.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **М. Іванов.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

Концертмейстери: **П. Кулісіч** і **Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Фальсакаппа — **Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков.** Фіорелла — **Н. Аннікова, К. Великосельська, А. Лундишева.** П'еро— **Микола Іванов.** Карманьйола — **М. Гавриленко.** Барбавана — **С. Грицюк.** Доміно — **М. Мармур.** Герцог Мантуанський—**К. Райданов, Л. Уманець.** Барон Кампотассо — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — **О. Райданов.** Казначей — **А. Аркін.** Маркіза — **Л. Міцнер.** Принцеса Гренадська — **Н. Попова, Л. Романенко.** Фражолетто — **О. Федосов.** Граф Глоріа-Кассіс — **І. Білошенко.** Ізабела — **А. Алмазова.** Адольф — **Г. Рибалкін.**

БАЛЕТ:

Танець «розбійників». Виконують солісти балету: **В. Лісновська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семьонов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Танець «Вакханалія». Виконують солісти балету: **Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семьонов, Е. Коновальчик** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

18, 19, 20 березня

А. Лепін,
засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

ПРЕМ'ЄРА

Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК

Музична комедія на 3 дії, 4 картини.

Текст **А. Гендельштейна і І. Петрова.**

Переклад **В. Сокола**

Постава **М. Аваха.**

Диригенти — **М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художник — **С. Йоффе.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Режисер — **М. Іванов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна — **З. Мізіненко, В. Омельченко.** Страусов — **М. Іванов.** Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор — **К. Передерніков.** Федосей — **І. Білошенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя—**М. Гавриленко.** Вася— **А. Зуб.** Шофер—**О. Бондаренко.** Маруся— **А. Коваленко.** Галя — **В. Омельченко.** Наташа—**Т. Бєзяєва, А. Лазуренко.** Касирка— **М. Вербицька, Р. Коваль.** Студенти—**І. Горох, Г. Рибалкін, С. Киричек, З. Рухманев.** Малов — **Є. Грицюк.** Власова — **Н. Чистякова, Ф. Пергамент.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **О. Борисова, Л. Кованець, В. Лісновська, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Р. Нікітіна, В. Балацький, А. Венгеров, Е. Коновальченко, В. Семьонов, В. Хільченко та весь ансамбль балету.**

Виставу веде **Н. Боровкова.**

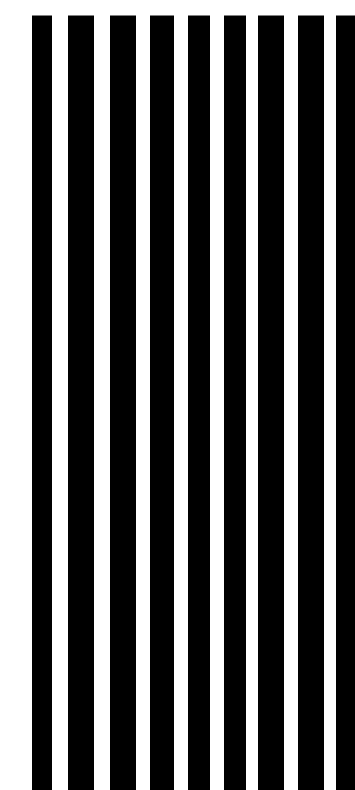
Відповідальний редактор **З. СМОКТІЙ**

Видав Харківська філія „Українського театрального товариства".

БЦ 06056. Друкарня „**Мистецтво**", **Харків, Пушкінська, 44. Зам. 222. Тираж 3000.**

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Артель „РЕМТРИКОТАЖ“

открыла пункты по приему в ремонт чулочно-носочных и трикотажных изделий в следующих районах г. Харькова:

Пункт № 1 — Н.-Бавария, Лассаля, 11/13
Пункт № 2 — Октябрьская, 5
Пункт № 3 — Пассаж Промкооперации
Пункт № 4 — Орджоникидзевский р-н, ул. Сталина, 22.

Прием в ремонт производится от населения г. Харькова, общежитий, больниц, клиник и поликлиник.

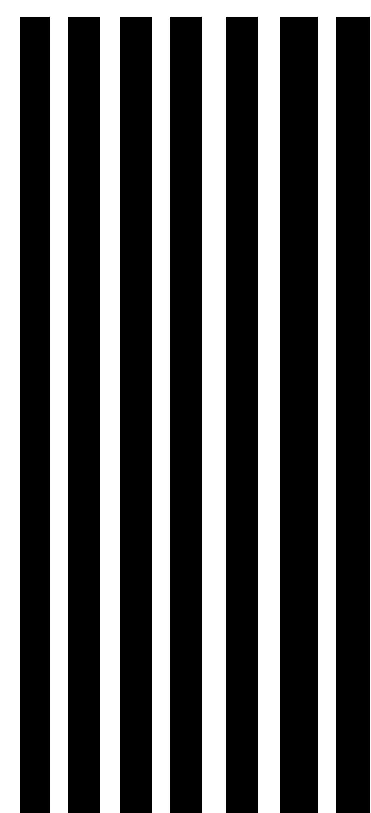
Цены на ремонт снижены. Срок ремонта от 5 до 10 дней.

Правление артели „Ремтрикотаж“

В артели „ИНТРУД“

Харьковского Облкоопинсоюза

работают косметические кабинеты под наблюдением врача-косметолога.

В косметических кабинетах производятся все виды косметического массажа, удаление веснушек, угрей и других дефектов на коже лица.

Маски парафиновые, витаминовые, радиоактивные, уход за волосами.

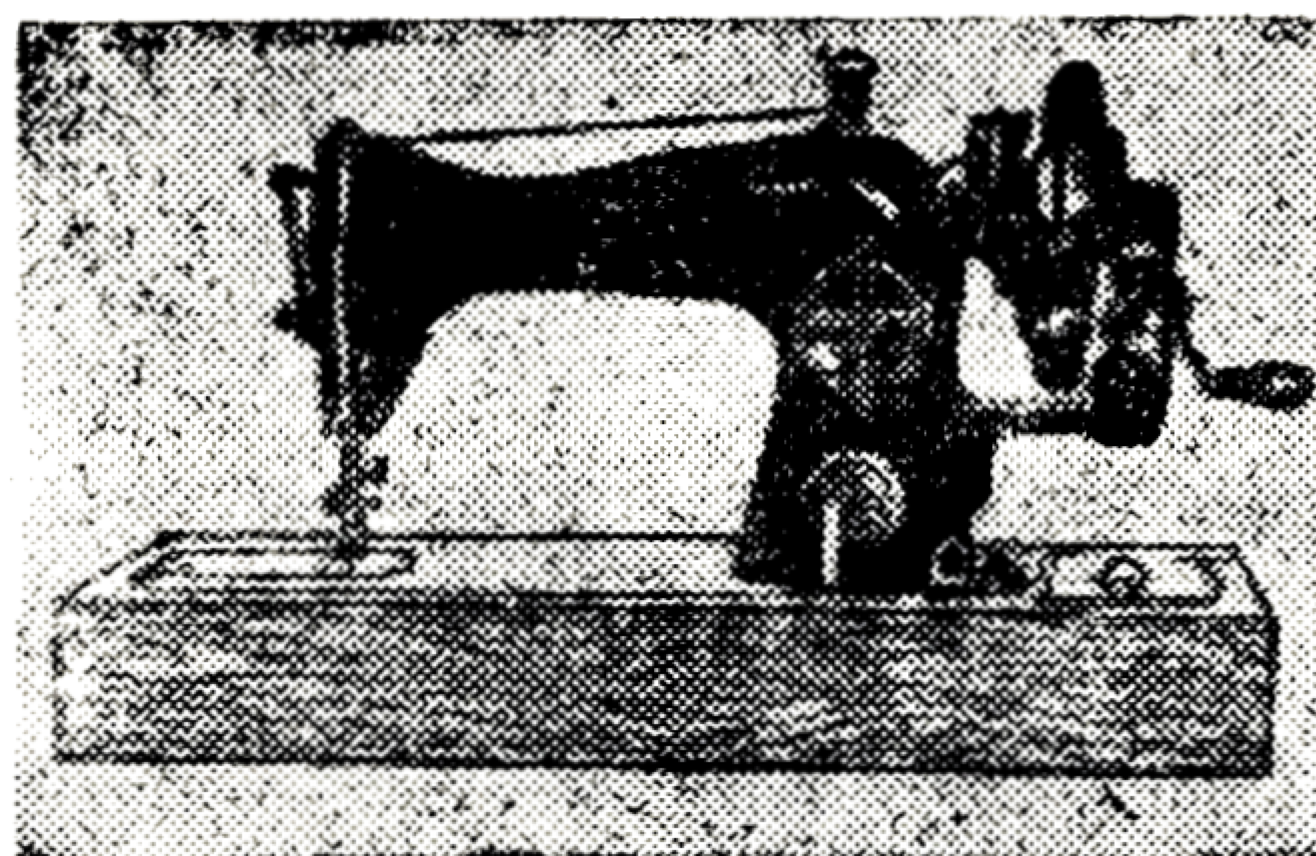
Бесплатные советы.

В кабинетах работают высококвалифицированные косметологи.

АДРЕСА: Косметический кабинет при парикмахерской № 2, Сумская, 3;
при парикмахерской № 10, Свердлова, 47/49;
при парикмахерской № 13, Пушкинская, 4.

ХАРЬКОВСКИЙ
ФИРМЕННЫЙ МАГАЗИН

„УКРМАШПРИБОРСБЫТ“

с 1-го марта 1949 г.

значительно снижены цены на часы — 30%-50%

Имеется большой выбор фурнитуры часов: наручные, карманные, настольные и стенные.

Пишущие машины, швейные машины, запчасти к ним, иглы, арифмометры, готовальни, сейфы несгораемые.

Для лабораторий научно-исследовательских институтов, заводов имеется большой выбор лабораторного оборудования, электроприборов и химпосуды.

Оплата по безналичному расчету ч/Госбанк.

Наш адрес: г. Харьков, Кацарская, 1, телефон 3-19-49, магазин „УКРМАШПРИБОРСБЫТ“.

Магазин открыт с 8 час. утра до 5 час. вечера, кроме понедельника.

Ціна 2 крб.